17/12/2019

Του Αγίου Ελευθερίου στον ομώνυμο ναό της οδού Αχαρνών

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Με την καταιγιστική παρουσία τόσο του λαού του 5-ου και του 6-ου Διαμερίσματος, όσο και άλλων Αθηνών, από τις υπόλοιπες συνοικίες της πόλης, που έδωσε με ηθική δόνηση το βροντερό παρών, έλαβε χώρα σήμερα Σάββατο 14-12-19, στον λαμπροστόλιστο ναό του Αγίου Ελευθερίου της Αχαρνών, ο πανηγυρικός εσπερινός για την μνήμη του Ιερού Ελευθερίου, που με την θυσιαστική του μαρτυρία – όπως και της άχραντης μητέρας του Ανθίας – κραταίωσε την ηθική υπεροχή της Ορθοδοξίας μας, σε όλα τα εδάφη της αυτοκρατορίας. Στην μεγαλοπρεπή εκκλησία της Αχαρνών, που κομίζει με τους ευγενείς και ευλαβείς πιστούς της συνοικίας, πάντα τα πιο χαρμόσυνα και ευγενή

αισθήματα.

Σε μια ενορία, που η ευπροσήνεια των λαϊκών ανθρώπων και η λεβεντιά τους είναι διάστικτη παντού ! Στους επιμελημένους και ευρύχωρους δρόμους της, στα παστρικά σπίτια, που μυροβολούν νοικοκυριό και τάξη, αλλά πάνω από όλα στο ζεστό χαμόγελο των κατοίκων του Αγίου Ελευθερίου, που μαρτυρά, περίσσευμα καρδιάς και κοινωνική αρχοντιά. Για την ιερή μνήμη του Αγίου Ελευθερίου λοιπόν, που διακρίθηκε για την ευγένεια του ορθόδοξου ήθους του, την ακλόνητη προσήλωσή του στις αξίες και τις ηθικές ιδέες του χριστιανισμού, την μοναδική ευφυΐα του, που τον κατέστησε γνωστό και πνευματικό επίζηλο σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, αλλά και τον μελίρρυτο λόγο του, που αποτελούσε βάλσαμο ψυχής και ηθική παρηγορία για τους «ταπεινούς και καταφρονεμένους» της εποχής του.

Κατά την ορθόδοξη παράδοση, ο Άγιος Ελευθέριος είδε το φως της ζωής τον 2-ο μ.Χ. στην Ελλάδα ή και κατά μια άλλη εκδοχή στην Ρώμη, από πλούσιους γονείς και είχε την ηθική ευτυχία να μεγαλώσει σε ένα περιβάλλον ηθικής ευμάρειας και πνευματικής ευκρασίας, που του διάνοιξε μεγάλους

ορίζοντες στην από φυσικού του προικισμού ευρεία σκέψη του. Η γέννησή του μάλιστα έλαβε χώρα όταν αυτοκράτορες ήταν ο Κόμμοδος και ο Σεπτίμιος Σεβήρος. Πάραυτα έχασε ενωρίς τον πατέρα του, γεγονός που εξώθησε την μητέρα του Ανθία, στο να αναζητήσει εξόχους διδασκάλους για την περαιτέρω πνευματική και ηθική του θωράκιση.

Η Ανθία είχε εντυπωσιαστεί από το ηθικό μεγαλείο και τον ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα του χριστιανισμού, ακούγοντας κηρύγματα από μαθητές του Αποστόλου Παύλου. Ασπάστηκε αμέσως έτσι τον χριστιανισμό και διακαής πόθος της υπήρξε ένα ταξίδι στην Ρώμη, για να ψαύσει ηθικά τα χώματα που είχαν ποτιστεί με το αγνό αίμα των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Έλαβε την απόφαση λοιπόν να ταξιδέψει για την Ρώμη και μαζί της πήρε και τον νεαρό Ελευθέριο, που διψούσε να έλθει σε επαφή με μεγάλους δασκάλους των γραμμάτων και των τεχνών. Στην Ρώμη η Ανθία συνάντησε τον Επίσκοπο Ανίκητο, που έμεινε έκθαμβος, από την ευφυΐα, την θρησκευτική προσήλωση, αλλά και τον ενάρετο χαρακτήρα του ταλαντούχου και πολλά υποσχόμενου στο πεδίο των γραμμάτων, νεαρού Ελευθέριου. Έτσι τον πήρε υπο την ηθική προστασία του και την πνευματική καθοδήγησή του.

Ο Ελευθέριος πολύ γρήγορα εξεδήλωσε τις έξοχες πνευματικές και ηθικές του αρετές στον Επίσκοπο Ανίκητο, που είχε πειστεί πλέον με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, ότι είχε απέναντί του μια πνευματική προσωπικότητα με σπάνια χαρίσματα, η οποία θα μπορούσε να συνδράμει ζωτικά, την διδαχή του κηρύγματος του Κυρίου, αλλά και την ηθική υποστήριξη της Ορθοδοξίας, στα απέραντα εδάφη της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Έτσι τον έχρισε – ένεκα των αδαμάντινων αρετών του – διάκονο σε ηλικία μόλις 15 ετών, ηλικία που ήταν απαγορευτική κατά τους μετέπειτα ιερούς κανόνες της 6-ης Οικουμενικής Συνόδου, αλλά και τις διατάξεις της Τοπικής Συνόδου της Νεοκαισαρείας, οι οποίες θα όριζαν ότι ο διάκος χειροτονείται σε ηλικία 25 ετών, ο πρεσβύτερος σε ηλικία 30 ετών και ο επίσκοπος από 30 ετών και άνω. Από την ηθική έπαλξη λοιπόν του Διακόνου, ο Άγιος Ελευθέριος θα παράξει ευγενές και πολυμερές ορθόδοξο και φιλανθρωπικό έργο και θα προστρέξει πολυδύναμα τους κοινωνικά αδύναμους και τους ασθενεστέρους.

Τρία χρόνια αργότερα θα χειροτονηθεί και ιερέας και με την οιστρηλατημένη πνευματικά και ηθικά προσωπικότητά του, θα εξακτινώσει το αδαμάντινο ήθος του σε όλη την περιοχή του ποιμνίου του, προσφέροντας κάθε ανακούφιση στους φτωχούς και τους κατατρεγμένους. Το πολυεπίπεδο και νοηματισμένο από τις αξίες της ορθοδοξίας έργο που παρήγε ο Άγιος Ελευθέριος, κατέστησε την προσωπι-κότητά του ηθικό σύμβολο αρετής και έτσι με την κοινή ψήφο του λαού

και του κλήρου, χειροτονήθηκε Επίσκοπος Ιλλυρίας, της σημερινής δηλαδή Αλβανίας, με έδρα την Αυλώνα. Η πελώρια αποδοχή όμως και το μέγα ηθικό κύρος του ιερομάρτυρα Ελευθερίου, εξόργισαν τον αυτοκράτορα Σεπτίμιο Σεβήρο. Και πολύ σύντομα ο Σεβήρος διέταξε την σύλληψη του Αγίου. Του άσκησε πίεση να αποποιηθεί την πίστη του και όταν ο Ελευθέριος αγέρωχα παρέβλεψε τις απειλές του, διέταξε να τον ρίξουν στην αρένα με τα θηρία. Τα θηρία όμως δεν επετέθησαν στον Άγιο !!! και τότε εξοργισμένος ο Σεβήρος έδωσε εντολή να αποκεφαλίσουν τον Άγιο Ελευθέριο, μαζί με την μητέρα του Ανθία. Αποκεφαλισμός που τους πρόσφερε το ηθικά λαμπρό φωτοστέφανο των μαρτύρων του Θεού. Ο Άγιος Ελευθέριος θεωρείται και προστάτης των εγκύων γυναικών, δίνοντάς τους «καλή λευτεριά». Για τούτο πολλές έγκυες γυναίκες ζητούν την συνδρομή του Αγίου και ακουμπούν το εικόνισμά του επάνω στο σώμα τους.

Στον περικαλλή λοιπόν της Αχαρνών – τον διάστικτο από την ηθική φροντίδα και την αγάπη του αρχιερέα του Πατρός Θεμιστοκλή Χριστοδούλου και των άλλων αξίων συνιερέων του – που αστραποβολούσε από την βυζαντινή πορφύρα, αλλά και το ηθικό φέγγος της Ορθοδοξίας, η οποία

καταυγάζει όλο τον κόσμο, σύσσωμος ο λαός των Αθηνών προσήλθε ευλαβικά, για να τιμήσει την άχραντη μνήμη του Αγίου και να ζητήσει τις πρεσβείες του ιερού Ελευθερίου, για την υγεία του και την πνευματική και ηθική ευημερία του. Του πανηγυρικού εσπερινού χοροστάτησε ο σεπτός Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ.κ. Συμεών Βολιώτης, συνεπικουρούμενους από τους ευλαβείς ιερείς του Αγίου Ελευθερίου Αχαρνών, πατέρες κ.κ. Θεμιστοκλή Χριστοδούλου, Παναγιωτόπουλο Κωνσταντίνο και Καλπούζο Γεώργιο, αλλά και από άλλους πατέρες παρακείμενων εκκλησιών, που προσήλθαν για τον πανηγυρικό εορτασμό του Αγίου. Προσδίδοντας με την ιεροπρέπειά τους, αλλά και την κατανυκτική λειτουργία τους, μια ασύγγνωστη μεγαλοπρέπεια στον εσπερινό.

Με το πέρας της δοξολογιακής λειτουργίας ο Μητροπολίτης κ.κ. Συμεών – που λαμπρύνει με το ευγενές ήθος του την ελλαδική εκκλησία – αφού πρωτίστως διεβίβασε το κατάφορτο από αγάπη μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, επ΄αφορμή της πανηγυρικής εορτής του Αγίου Ελευθερίου, ευχαρίστησε τον ευσεβή λαό των Αθηνών και ευχήθηκε, το εμπνευσμένο και ιδεοφόρο παράδειγμά του Αγίου Ελευθερίου, να αποτελεί σηματωρό στην ζωή τους, ιδία στους σκληρούς και αναθεωρητικούς καιρούς μας και να τους χαρίζει με την ηθική του σκέπη υγεία και κάθε ευτυχία στην ενάρετη ζωή τους.

Εν συνεχεία τον λόγο έλαβε ο ευσεβής πατέρας και προϊστάμενος του ναού Πρωτοπρεσβύτερος κ-ος Θεμιστοκλής Χριστοδούλου και αφού ευχαρίστησε και αυτός τον χριστεπώνυμο πλήθος για την συγκινητική, με ηθική ζέση παρουσία του, τους εθελοντές του ναού, τις κυρίες του φιλοπτώχου ταμείου και το ενοριακό συμβούλιο για την πολυσχιδή συμβολή τους, στην άρτια υλοποίηση της ιεράς πανηγύρεως του Αγίου Ελευθερίου, ευχήθηκε από καρδιάς σε όλους ψυχική και σωματική υγεία, πνευματική καρποφορία και ευόδωση όλων των ευγενών στόχων τους στη ζωή !

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο του Αγίου Ελευθερίου:

«Φερωνύμῳ σου κλήσει καλλωπιζόμενος, ἐλευθερίαν παρέχεις καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς προσκάμνουσι δεινῶς, ποικίλας θλίψεσιν, Ἐλευθέριε σοφέ, ἱερῶν καλλονή, Μαρτύρων ἡ ὡραιότης· διὸ μὴ παύσῃ βραβεύων, ἀναψυχὴν τοῖς σὲ γαιρέρουσι.»